

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 K 251511 25 Kž
Zenica, 20.06.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici u vijeću sastavljenom od sudija Ljevaković Rame, kao predsjednika vijeća, te sudija Tešnjak Nermina i Maličbegović Enesa kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Burić Sabahete, u krivičnom predmetu optuženog C.A.zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. a u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, odlučujući o žalbi branitelja optuženog, advokata Ahmetović Dine iz Zenice, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 251511 24 K od 05.02.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.06.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Djelimično se uvažava žalba branitelja optuženog C.A. te se preinačava presuda Općinskog suda u Zenici 43 0 K 251511 24 K od 05.02.2025. godine, u odluci o krivičnopravnoj sankciji, tako što se optuženi C.A., za krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona FBIH, za koje je tom presudom oglašen krivim, primjenom odredbi člana 42., 43. i 49. KZ FBIH, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci u koju kaznu mu se temeljem člana 57. stav 1. KZ F BiH uračunava vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 01.10.2024. godine od 11:00 sati pa do 25.10.2024. godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 251511 24 K od 05.02.2025. godine, optuženi C.A. oglašen je krivim da je u vrijeme, mjestu i na način kako je to pobliže opisano u izreci presude, počinio krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. a u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, pa ga je sud primjenom navedenih zakonskih propisa osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine u koju kaznu mu je uračunao vrijeme provedeno u pritvoru od 01.10.2024. godine od 11,00 sati, pa do 25.10.2024. godine. Istom presudom odredbom člana 202. stav 1. ZKP-a F BiH optuženi je obavezan da sudu naknadi troškove krivičnog postupka, a visina istih će biti utvrđena posebnim rješenjem.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branitelj optuženog Ahmetović Dino, advokat iz Zenice i presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona, zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i odluke o troškovima, s prijedlogom da se žalba uvaži, preinači prvostepena presuda tako što će optuženom izreći minimalno

predviđenu kaznu za navedeno krivično djelo. Tražio je da bude obaviješten o sjednici vijeća kao i optuženi.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu člana 319. ZKP FBiH, na koju je pristupio branitelj optuženog, Ahmetović Dino i optuženi, te je branitelj izjavio da ostaje u cijelosti pri osnovima, navodima i prijedlogu iz podnesene žalbe a optuženi je prihvatio izlaganje branitelja dodajući da se kaje za počinjeno djelo.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda branitelja optuženog, te u smislu odredbe člana 321. ZKP F BiH, pazeći po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalbom branitelja se ističe da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdi činjenice i okolnosti koje se odnose na odluku o krivičnopravnoj sankciji i da je nepravilno primijenio odredbe zakona kada se radi o vrsti i visini odmjerene kazne optuženom. Istim je sud pogrešno cijenio otežavajuće okolnosti dok olakšavajuće okolnosti gotovo da i nije cijenio. Smatra da je trebalo cijeniti i stepen vinosti i da optuženi nije imao direktni umišljaj za izvršenje djela te da je oštećena izjavila da ne insistira na krivičnom gonjenju da je saglasna da žive skupa. Navedene okolnosti su uz činjenicu da optuženi do sada nije osuđivan za istovrsna krivična djela, da je priznao krivično djelo i da se kaje su paušalno ocjenjene od strane prvostepenog suda u pobijanoj presudi te kako nije bilo nikakvog psihičkog, seksualnog ili ekonomskog nasilja u konkretnom predmetu smatra da je optuženom potrebno izreći blažu krivičnopravnu sankciju i optuženog kazni minimalno predviđenom kaznom za ovo krivično djelo.

Navedeni žalbeni prigovori su djelimično osnovani.

Naime, ovaj sud prihvata žalbene navode da prvostepeni sud prilikom odmjeravanja individualizacije kazne optuženom za predmetno krivično djelo nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti koje je pravilno utvrdio na strani optuženog, a koje se ni žalbom ne dovode u pitanje (priznanje djela, kajanje za počinjeno kao i činjenicu da optuženi i oštećena žive skupa), a suprotno tome otežavajućim okolnostima koje se odnose na način izvršenja krivičnog djela koje se ogleda u upornosti i odlučnosti optuženog, stepen svijesti i volje koja se ogleda kroz izvršenje djela direktnim umišljajem (ne može se prihvati navod žalbe da je djelo izvršeno sa nižim stepenom krivice koji stav se i ne argumentira u žalbi), posljedicama koje su nastupile izvršenjem krivičnog djela u vidu lakih tjelesnih ozljeda, sud je dao prevelik značaj te se opredijelio po ocjeni ovog suda na izricanje prestroge kazne optuženom za počinjeno krivično djelo. Stoga je ovaj sud cijeneći sve utvrđene otežavajuće i olakšavajuće okolnosti u njihovoj međusobnoj vezi te imajući u vidu težinu počinjenog djela koja se ogleda kroz propisanu kaznu zatvora od tri godine za navedeno djelo, zatim imajući u vidu stepen krivice optuženog se opredijelio da djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog, optuženom primjenom odredbi člana 42., 43. i 49. KZ FBIH, izrekne kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci u koju kaznu mu se uračunava vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 01.10.2024. godine od 11:00 sati pa do 25.10.2024. godine, koja je po nalaženju ovog suda potrebna i dovoljna da se ostvari svrha kažnjavanja propisana odredbom člana 42. KZ FBIH, i to kako u segmentu specijalne tako i opće prevencije izvršenja predmetne vrste krivičnih djela koja su inače u porastu, ali i druge vrste krivičnih djela.

Sa navedenih razloga nije prihvaćen prijedlog žalbe da se optuženom izrekne minimalna predviđena kazna za predmetno krivično djelo nego je ovaj sud našao da će se kaznom zatvora

u trajanju od jedne godine i šest mjeseci na koju je optuženi osuđen ovom presudom postići svrha krivičnopravnih sankcija iz člana 7. Krivičnog zakona FBIH.

Kada se radi o troškovima postupka prvostepeni sud je pravilno odlučio kada je optuženog temeljem člana 202 stav 1. ZKP FBIH obavezao da iste nadoknadi, obzirom da je optuženi oglašen krivim pobijanom presudom a branitelj uz žalbu nije dostavio bilo kakve dokaze iz kojih bi proizlazilo da optuženi nije u mogućnosti troškove krivičnog postupka platiti.

Sa navedenih razloga, odlučeno je kao u izreci ove presude, temeljem člana 329. stav 1. ZKP FBiH.

Zapisničarka

Burić Sabaheta

Predsjednik vijeća

Ljevaković Ramo